

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Hoff: Jeg var desværre forhindret i at være til Stede i de 5 Minutter, første Behandling af dette Lovforslag stod paa i det høje Ting, og jeg vil derfor tillade mig et Par Bemærkninger nu ved anden Behandling.

Det er fjerde Gang, der skal tages Stilling til Loven om Statens Materialprøveraad, og hver af de foregaaende Genvedtagelser har formet sig omtrent paa følgende Maade: Ministeren meddeler, at Raadet har virket tilfredsstillende, og at man endnu ikke har høstet Erfaring nok til at iværksætte en eventuel Ændring eller til at gøre Loven permanent, hvorfor man ønsker en Forlængelse. De ærede Ordførere har derpaa sagt, at det var deres Indtryk, at Loven har virket godt, og at de anbefalede den. Der er kun en eneste Undtagelse herfra. Det var ved den første Genforelæggelse i 1939, da det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, udtalte, at fra hans Partis Side var det en udtrykkelig Forudsætning, at dette kun var en Forlængelse, og at man, næste Gang Loven kom frem, maatte forlange, at der blev skabt en endelig Ordning. Men dette Ønske er ikke senere blevet gentaget fra Det konservative Folkepartis Side.

Nu er der imidlertid en enkelt Ting, jeg kunde ønske at pege paa. Det synes, som om man i Virkeligheden har skabt denne Lov som en Beskyttelse for Statens Prøveanstalt. I Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag af 1936 blev det nævnt, at Formaalet med Loven er at regulere Forholdet mellem tre ganske bestemte Institutioner: Statens Prøveanstalt, Søværnets Prøveanstalt og Teknologisk Institut, og Statens Prøveanstalt fremhæves i denne Forbindelse som en Slags Højesteret. Forholdet er imidlertid det, at det kun er paa særlige Omraader inden for Materialprøving, at den er en teknisk Højesteret; paa en Række Omraader er det givet, at den ene eller den anden af de to andre Prøveanstalter sidder inde med Erfaringer og Sagkundskab, som ligger højere end dem, Statsprøveanstalten har, og det maa altsaa være dem, der bør være teknisk Højesteret i saadanne Tilfælde. For det andet er det saadan, at Loven udtrykkeligt har undtaget baade Hærens Prøveanstalt, fordi der staar,

at den ikke paatager sig Leverancer for andre, altsaa erhvervsmæssig Materialprøving, hvad den imidlertid gør i visse Tilfælde, og Danmarks tekniske Højskoles forskellige Prøveanstalter, hvor der ogsaa nogle Steder finder ret omfattende Materialprøving og Konsultationsvirksomhed Sted. Paa den Maade blev det en Lov, der kun omfatter en ganske lille Del af Materialprøvningen herhjemme og slet ikke giver Raadet Indflydelse paa andre væsentlige Omraader. Derfor har det undret mig, at baade de skiftende højtærede Ministre og de skiftende Ordførere hele Tiden har talt om, at Materialprøveraadet har gjort saa god Nytte — det kunde interessere mig stærkt at faa anført Eksempler paa den Nytte, Statens Materialprøveraad har gjort, inden vi gaar over til at forlænge Loven om, at der skal eksistere et saadant Raad.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Særlig meget har jeg ikke sat mig ind i denne Lov. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hoff har udtalt, at den er forlænget nogle Gange, og det kan ikke gøre noget, at vi igen forlænger den for 3 Aar. Jeg skal gerne tage de faldne Udtalelser til Efterretning og lade dem gaa videre, de kommer jo ogsaa i Rigsdagstidende, men jeg beder om, at vi faar Loven forlænget for 3 Aar, saa kan der om 1, 2 eller 3 Maaneder, hvornaar det skal være, enten af mig eller af ærede Medlemmer, der maatte ønske det, blive stillet nyt Forslag. Jeg har ikke Materialet med her i Tinget og er ikke i Stand til at give yderligere Oplysninger. Jeg anbefaler, at man ved Sagens tredje Behandling vedtager Loven uforandret for de 3 kommende Aar. Lovforslaget er nu anbefalet fra forskellige Sider, og derfor haaber jeg, det kan blive gennemført.

Hoff: Jeg vil blot sige, at paa de af den højtærede Handelsminister anførte Betingelser, om jeg saa maa sige, vil jeg godt være med til at forlænge Loven for 3 Aar og saa betragte det som et Løfte om, at vi til den Tid faar en endelig Ordning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.